

VAD ÄR DET HÄR FÖR NÅT RUSKIGT?

Från MC-NYTT's
utsände

Bengt Björklund.

Foto: Bertil och Ingvar Nilsson

● Ansiktet som döljer sig bakom den hårt uppdagna pälskragen är Sven-Erik Söderholms. Sven-Erik — i mc-kretsar nämnd "Galento" — har varit med förr om kalla tävlingsnätter. Dock ingen så kall när det gäller Kåsan som i 1965 års "Guld-Jubileums-Kåsa". Kölden var en ruskig överraskning för många av deltagarna. 30 mil på natten under minst tio timmars ihållande åkning över det västmanländska slättlandet i Västerås- och Sala-trakten. 15 mil lika hårda dagmil med omväxlande svettdrivande skogskörning och därefter förflyttningssträckor på bortemot milen över öppna fält och landsvägar. En form av mc-körning som kan knäcka den hårdaste. Ruskigt för den som var oförberedd på kylan.

VEMS ÄR DEN RIMFROSTIGA PROFILEN?

DET RÖR SIG OM KÅSAN

OCH PROFILEN — DEN ÄR OLLE PETTERSSONS!

— SEGERPROFILEN I "GULD-JUBILEUMS-KÅSAN"

NOVEMBERKÅSAN är Sveriges äldsta årligen återkommande motorcyklevenemang. Första KÅSAN arrangerades 1915 och det var således ett bistert 50-årsjubileum som mötte dagens kåsaförare i den 450 kilometer långa tävling som anordnades av SMK Västerås 14 dagar efter den ursprungligen uppgjorda tidtabellen. Framflyttandet 14 dagar ändrade fullständigt Kåsans karaktär. Arrangörerna hade tänkt sig att svårigheten skulle ligga i forcerandet i de kladdiga träskmarkerna som Västerås är så berömt för i sådana här sammanhang. Men istället kom kylan. Markerna blev hårdfrusna och ingenstans behövde motorcyklister sitta fast i någon mudd. Svårigheterna blev istället helt andra. Vänd på bladet så finner Du mera Kåsastoff från 50-årsjubileet, som enligt vårt förmenande inte firades tillräckligt mycket av arrangörerna. Det kunde ha gjorts mera ståhej kring minnet av den första Kåsan!

VÄND!

Olle Pettersson, segerprofil från Kåsan
—65, med rimfrost i "skägget".

Olle Pettersson — på väg mot Kåsasegern 1965 — genom Västmanlands mörka skogar.

DET RÖR SIG OM KÅSAN □ □ □

forts fr föreg sid

● ROLF TIBBLIN var favorit till 1965 års jubileumskåsa. En hårt belastad favorit som vunnit fem gånger tidigare, som plockat hem den 6:e Kåsatrofén för alltid, och som inför 50-årsjubileet hade möjlighet att ta

sin 6:e raka Kåsaseger, vilket i så fall skulle betyda att Tibblin gick upp i toppen som det största namnet i Kåsahistorien. För att förklara detta behövs en kort repetition av Kåsahistorien. Den första Kåsatrofén erövrades år 1922 av Erik Westerberg (HD) genom hans in-teckningar 1920, 1921 och 1922. Den andra trofén togs år 1928 av

Gunnar Kalén (med Sarolea) genom in-teckningarna 1926, 1927 och 1928. 3:e Kåsan togs också av Kalén (en gång med Sarolea och två gånger med Husqvarna) genom segrar 1929, 1930 och 1933.

4:e Kåsatrofén erövrades 1936 av Edwin Sagström genom tre raka segrar, 1934, —35 och —36 (två gånger med Husqvarna, en gång med DKW). 5:e Kåsan var en seg historia som sträckte sig från 1937 och till 1959 och som slutgiltigt vanns av Gunnar Johansson (NV) genom sina segrar 1955, 1956 och 1959. Sedan kom Rolf Tibblin, vann i ett sträck den 6:e Kåsan med Husqvarna åren 1960, 1961 och 1962.

Så var det dags för som man trodde finalen för den 7:e Kåsan — den som även var den 4:e och som skänkts av Edwin Sagströms släktingar för att åter vandra inom svensk motorcykelsport. Men ödet ville inte att Tibblin skulle gå till historien som den som tog sex raka "rena" segrar i denna mc-tävlingarnas mc-tävling.

Redan innan Kåsan var det motigt. En vecka före låg Rolf sjuk i feber och kunde inte förbereda sig så som han önskat. Inte finslipa den personliga träning som fordras för ett sådant här kraftprov. Det hjälpte således inte att CZ-fabriken skickat upp en mekaniker (Alois Roucka) för att ordna de tekniska förberedelserna för Tibblins kåsastart på det för honom i sammanhanget nya märket (en 250 cc CZ av ISDT-modell) — Tibblin var i viss mån slagen till slant genom sjukdomen mot vad han brukar vara. Hans kanonform fattades.

Detta gjorde att ingen som kände för-handshistorien direkt var överraskad av att finna fler andra förare i teten i början av det första kalla nattvarvet.

Husqvarnas stora ambition var ju att någon annan än Tibblin (som ju efter sina fem raka segrar på Husqvarna nu gått

I ledningen och på gott humör: Rolf Tibblin, iförd svart (finsk landslagsfärg...) Jet-hjälm pustar ut vid bensinuppehållet före varvningen efter första nattvarvet och hinner byta en glad replik med Hasse Hansson. Sedan hände det där med grankvisten i ögat, köldskadorna och Tibblin var helt naturligt inte så glad längre. OBS! — publikens något nordpolsaktiga klädsel.

över till CZ...) skulle vinna Kåsan. I den avsikten fanns fyra officiella fabriksmaskiner med från Husqvarna Vapenfabrik AB. De kördes i tur och ordning av Olle Pettersson, Benny Sellman, Cenneth Löf och Åke Jonsson.

Husqvarnas lagledare Bror Jaurén trodde före Kåsan själv mest på Benny Sellman, som i 1964 års tävling visat så strålande körning med en 175 cc ombyggd Silverpilen. Benny Sellman försvarade gott detta förtroende genom att leda Kåsan så länge han kunde köra sin maskin. Men — i likhet med de flesta andra förare — gjorde Benny en och annan marksyning i det hårdfrusna väglaget. Fotsteget på hans Husqvarna var helt krokigt när han kom in på en kontroll mot slutet av första varvet. När så Benny försökte rikta till felet med en stabil hammare så rök fotsteget av i den starka kylan — materialet var ju sprött i kylan — och att fortsätta ytterligare i trettio mil med bara ett fotsteg var inte att tänka på.

Rolf Tibblin ledde faktiskt efter första nattvarvet. När de första femton milen var avklarade ledde Tibblin med 49 prickar före Torsten Andersson som hade 53 och Olle Pettersson som låg på 55. På andra varvets andra sträcka råkade dock såväl Tibblin som Andersson ut för en felkörning på andra sträckan. Flera andra förare var också snubblande nära att köra fel där — men Olle Pettersson hörde till dem som vid det tvivelaktiga vägskalet stannade upp, såg sig omkring och hittade in på rätt väg. Detta gjorde att Olle gick upp i ledningen i Kåsan. Efter de trettio kyliga milen hade Olle noteringen 98, vilket var liktydigt med nära en och trekvarts timmas försening gentemot idealtiden. Tibblin hade 102, Torsten Andersson 113, Hans Hansson och Ingemar Österberg låg på 119 vardera. Främsta A-junior var Sören Björck som hade 137 noterade.

Det var i mycket tur för arrangörerna att väglaget blev det det blev. Med det tänkta underlaget (mudd, mudd, ärorika mudd...) i skogarna norr om Västerås hade väl hela tävlingsapparaten spruckit. Det hade aldrig kunnat gå att hålla ens jämförelsevisa tider med de som hölls i det hårdfrusna vinterväglaget, och förmodligen hade det blivit något i stil med 1952 års Kåsa, den i Halmstad, där segaren Lennart Carlström kom in i mål efter nattetappen med sin 500 cc Triumph efter den

tid då han rätteligen skulle ha startat i dagetappen. Respitiden hade i årets Kåsa satts till två timmar. Denna tid förlängdes av juryn till tre timmar, en tid som med sex minuter överskreds av olycklige Nisse Sedwall — hans konkurrenter tyckte för sin del att juryn kunde ha gjort som i Arboga 1961 — strukit allt vad respiter hette och låtit var och en som fullföljde nattetappen få starta igen på söndagsmorgonen.

Det blev inte många timmars sömn för deltagarna i den här kåsan. Klockan ett skulle första man ha kommit i mål, om tiden hållits. Olle Pettersson körde inte in i förläggningen vid Rocklundahallen förrän vid tretiden. De sista från varv två kom inte i mål förrän vid 4-tiden. Starttiden för dagetappen var klockan 07.01.

Innan dess hade bl. a. Rolf Tibblin måst uppsöka sjukhus för att få sina köldskador omsedda. Tibblin var förutom köldskadad även illa därän i ett öga, eftersom han fått en grankvist i ansiktet under andra nattvarvet. Ögat rann och medverkade även till att köldskadan förvärrades. Dessutom svullnade det inflammerade ögat igen på honom. Han gjorde ett tappert försök att starta på söndagsmorgonen och tog t. o. m. in en prick på ledande Olle Pettersson på första skogssträckan, men under den följande långa landsvägsförflyttningen förvärrades Tibblin ögonskada och han såg till slut ingenting. Han måste ge upp striden om sin sjätte raka seger i landets äldsta motorcykeltävling.

Olle Pettersson gick istället mot sitt livs seger i mycket god stil och kondition. Hans körning präglades av lugn, elegans och säkerhet. Vid ankomsten till näst sista tidkontrollen på dagvarvet var han t. o. m. tolv minuter tidig efter en landsvägssträcka.

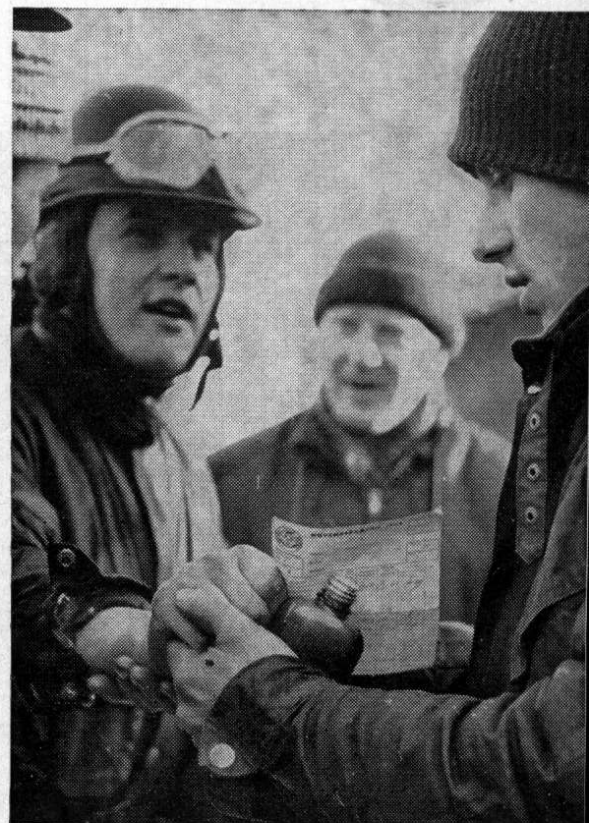
Givetvis var han mycket glad över att gå mot denna seger som måste betecknas som hans största hittills, trots tidigare två vunna lag-VM i motocross, 250 cc.

Valet av Olle Pettersson som Kåsamän var således riktigt sett från Husqvarna Vapenfabriks synvinkel. Olles start med fabriksmaskinen var givetvis i viss mån en uppmuntran även inför 1966 års 250-såsong i cross där Olle åter kör för Husqvarna — det är definitivt nu. Hans fullträff i Kåsan var därför säkerligen mycket välkommen, både ur egen synpunkt och ur fabriken. För Husqvarnas del var det ju i alla fall den sjätte raka Kåasasegern, något som inget annat märke lyckats åstadkomma i den 50-årsjubilerande tävlingens historia.

MISSAD KÅASEGER?

Benny Sellman från Kungsbacka gjorde även i år en hård insats i början av Kåsan och ledde under en stor del av nattens första varv. Den här bilden togs vid tankningen efter varv ett. Benny förstod då att spelet måste ges upp, och var lika fråntvande som bilden visar. MC-NYTT's red. (t. h. iförd pälsmössa) försöker förgäves bjuda på en korv. Men Benny var inte hungrig, vilket var förklarligt med tanke på malören med det sönderbrutna fotsteget.

Här bjuder man i alla fall på starkare saker. Den som blir utsatt för bjudningen är Bror Haglund, men det är inget dryckjöm som finns inuti fickpluntan utan liniment, med vilket kompisarna smörjer Brors frusna handleder. Det kunde behövas ty midvinternattens köld var hård i 1965 års jubileumskåsa.

RESULTAT, 1965 ÅRS NOVEMBERKÅSA

Seniorer och A-juniorer: 3 varv×150 km, 70 startande: 1. Olle Pettersson, SAMS, Husqvarna, 128 (55+43+30); 2. Torsten Andersson, SMK Arboga, Husqvarna, 140 (53+60+27); 3. Hans Hansson, Tibro MK, Husqvarna 150 (56+63+31); 4. Åke Jonsson, Hammarby MK, Husqvarna, 152 (59+64+29); 5. Ingemar Österberg, Nacka MS, Husqvarna, 168 (65+54+49); 6. Björn Orrvik, SMK Arboga, Husqvarna, 170 (62+73+35); 7. Bror Haglund, Nacka MS, Husqvarna, 178 (70+65+43); 8. Sören Björck, Linköpings MS, Husqvarna, 184 (71+66+47) bästa A-jun.; 9. Sune Skogsmo, Järva MK, Husqvarna, 191 (74+77+40); 10. Sven-Erik Söderholm, Hammarby MK, Husqvarna, 204 (71+79+54); 11. Keith Franzén, Kinna MK, Husqvarna, 214 (78+88+48); 12. Hans Jonsson, Tibro MK, Husqvarna, 227 (81+92+54) 2:a i A-jun.; 13. Gunnar Nilsson, Nacka MS, Husqvarna, 230 (70+101+59); 14. Roland Larsson, Tibro MK, Husqvarna, 237 (81+89+67) 3:a i A-jun.; 15. Claes Wennerlund, SMK Arboga, Husqvarna, 245 (85+94+66) 4:a i A-jun.; 16. Anders Flodberg, Hammarby MK, Husqvarna, 251 (77+99+75) 5:a i A-jun.

Juniorer B, 1 varv×150 km, nattetapp, 45 startande: 1. Bo Törblom, SAMS, Husqvarna, 59 pr; Olle Bengtsson, Karlskoga MK, Husqvarna, 59; 3. Christer Eriksson, SMK Uppsala, Husqvarna, 67; 4. Tommy Jansson, MA Lerum, Husqvarna, 69; 5. Lennart Lundkvist, Ulricehamns MK, Husqvarna, 74; 6. Leif Johansson, Kungsbacka MA, Hus-

qvarna, 75; 7. Jörgen Olausson, Oskarströms MK, Husqvarna, 77; 8. Lennart Andersson, AMF Södertälje, Husqvarna, 78; 9. Tommy Eriksson, Hammarby MK, Husqvarna, 79; 10. Ulf Ruke, Husqvarna, 81; Ulf Lönnström, Linköpings MS, Husqvarna, 81; 12. Sven Erik Eriksson, Borlänge MK, Husqvarna, 82; 13. Torbjörn Karlsson, Hammarby MK, Husqvarna, 84; 14. Olof Palmqvist, SMK Motala, Husqvarna, 86; 15. K. Amberntsson, Ulricehamns MK, Husqvarna, 87; 16. J. O. Korell, SAMS, Strängnäs, Husqvarna, 89; 17. K. O. Gustafsson, SMK Uppsala, Husqvarna, 94; 18. Tommy Sävström, Hammarby MK, Husqvarna, 95; Håkan Erlandsson, Kungsbacka MA, Husqvarna, 95; 20. Örjan Andersson, Göta MS, Husqvarna, 96; 21. L. H. Gunnarsson, SMK Kristianstad, Husqvarna, 98; 22. Lasse Eriksson, Uplands-Väsby MK, Husqvarna, 99; Jim Brodén, MK Orion, Husqvarna, 99; 24. Björn Porswald, Hammarby MK, Husqvarna, 100; 25. Börje Nyberg, Göta MS, Husq., 111; 26. Markku Wallavuori, Falkenbergs MK, Husqvarna, 112; 27. Bo Sandberg, Ulricehamns MK, Husqvarna, 114; 28. Anders Nilsson, SMK Uppsala, Husqvarna, 117; 29. Bertt Johansson, SMK Trollhättan, Husqvarna, 120.

Lagtävlan (10 lag anmälda): 1. SMK Arboga (Orrvik, Andersson, Wennerlund) 555 pr.; 2. Nacka MS (Nilsson, Österberg, Haglund) 576; 3. Tibro MK (Hansson, Jonsson, Larsson) 614.

● Efter sin utgång i Novemberkåsan verkade Rolf Tibblin slut både fysiskt och psykiskt. Smärtorna i ögat och från köldskadorna fortplantade sig tydligt i hela huvudet och det var praktiskt taget omöjligt att få ur honom några kommentarer.

Två dagar efteråt var Tibblin precis som vanligt. — Visst var det förgärligt att jag måste bryta Kåsan, speciellt som min cykel — CZ:s femväxlade ISDT-modell — gick som en klocka och jag tydligen hade en viss chans att vinna den sjätte raka segern, sa Tibblin på tisdagen. Men — det är bara att ta nya tag och komma igen. Det går en Kåsa 1966 också...

På tal om Tibblins 250 cc Kåsa-CZ. Denna var femväxlad och hade 1966 års version av motor. Tjänstevikten, fulltankad, var 126 kg (omkring femton kg mer än en kåsautrustad Husqvarna) och hästkrafttalet låg på 27. Kopplingen på de nya CZ:orna har flyttats från motoraxeln och till den konventionella positionen på växellådsaxeln. Mekaniker för Rolf Tibblin var Alois Roucka, fem gånger guldmedaljör i ISDT på CZ och broder till Bous Roucka som vunnit Edinburgh Trophy fyra gånger i Scottish Six Days Trial. Alois kommentar till vad han skulle ha uppskattat en Kåsastart var: — Alldeles för kallt för mej. Jag föredrar bättre väder när jag kör motorcykel!

Rolf Tibblin berättar att en ortsbo på en av kontrollerna utför Kåsabanen påstod att temperaturen höll sig på minus 27 grader. En annan kåsaåskådare hade för sin del uppmätt minus 22. Vid startplatsen vid Rocklunda höll sig temperaturen omkring femton minusgrader. Men alldeles tydligt var att ute på banan var det kallare.

Omväxlingen mellan körningen i skogen och ute på de vindpinade fälten var speciellt besvärlig för kåsaförarna. Under söndagen hade också flera förare ordnat med "pälsservice" dvs goda vänner till dem följde efter under transportsträckorna och såg till att vederbörande hade stora färskinnsplåsar på sig på dessa sträckor — så hade bl. a. Åke Jonsson och Sven-Erik Söderholm det ordnat.

Vi nämnde ingressvis att SMK Västerås inte hade gjort tillräckligt väsen kring det faktum att det var den 50-årsjubilerande Kåsan som arrangerades av klubben. Dessutom hade bansektionen tur med väglaget i förhållande till körtiderna. Men — i övrigt har vi enbart lovord att ge arrangörsklubben. Pressservicen var t. ex. den bästa vi hittills fått på en Kåsa. Det var verkligen så man kände att man var välkommen upp till SMK Västerås evenemang och att de uppskattade att man åkt de trettiofem milen dit.

Vad skall man då säga om den enda motorcykeljournalisten som verkligen gjorde skäl för namnet på Kåsan — vem? Givetvis Maarten Mager, den hurtige gutten från Oslo som kom puttrande på en 175 cc CZ med nabbade däck till det svenska vinterevenemanget. Vid presslunchen före Kåsan hälsade arrangörerna också Mager speciellt välkommen och som en parentes till den övriga pressen framhölls att Maarten redan avklarat en hel kåsa, körsträckmässigt på motorcykel. Han hade ytterligare en kåsa innan han var hemma vid Näsoddtangen igen...

Efter kåsan åkte Rolf Tibblin ned till Tjeckoslovakien igen, för att "se om sitt hus" som han sade dvs. göra upp om ett nytt kontrakt med Motokov för 1966. Det nya kontraktet kommer att omfatta såväl motorcykel som tillbehör. Rolf får således nu lämna Dunlop, Champion och Girling och istället åka på tjeckiska produkter, först och främst Barum

däck, men även Pal stift och CZ-favorit kedjor och stötdämpare.

Se om sitt hus skulle Rolf göra även i en annan bemärkelse. Han har nämligen köpt en villa i Ronneby och där kommer han att slå sig ned på nyåret. Av allt att döma reduceras den exklusiva samlingen av "Sveriges mest åtråvärda ungarlar" med stycken en ganska snart. Annika är namnet på den blivande fru Tibblin och att det unga paret slår sig ned i Ronneby har flera orsaker. Där är lugnt och vackert, och så är det så nära från Blekinge till Kontinenten, säger Tibblin. Han tippar f. ö. 1966 års 500-mästare i cross: Rolf Tibblin. Någon falsk blygsamhet har aldrig präglat denne yngling.

Det är f. ö. mycket märkligt detta med det "tredje VM-et" i motocross. Tibblin tippar Tibblin, Bill säger tvärsäkert: — Det blir jag som blir den tredje världsmästaren. Samma säger Sten Lundin — dvs. han tippar sig själv och det skulle förvåna oss om Jeff Smith tippar någon annan än Jeff Smith. På Husqvarnafabriken säger man så här: Det blir Torsten Hallman som blir den förste tredubbla världsmästaren (i 250 cc förstäss...). Bland utomstående finns det f. ö. många som tippar Paul Friedrichs som ny världsmästare i 500 cc — synd bara att politiska skäl skall lägga vissa hinder i vägen för Paul i hans åkplaner i VM. Bl. a. Italien och Spanien vägrar att lämna inresetillstånd för medborgare från Tyska Demokratiska Republiken, en stat som bekant inte är officiellt erkänd på många håll, dock inom motorcykelsporten där DDR:s framgångar inte minst i ISDT är tydliga realiteter.

Nästa års Novemberkåsa kommer av allt att döma att köras i Norrköping. Det skulle 1964 års Kåsa också ha gjort, men i sista stund så flyttades den över till Göteborgstrakten. Men som sagt, 1966 skall norrköpingsborna försöka sig på att arrangera Kåsan.

För våra sentida Kåsaentusiaster skadar det kanske inte med en kortfattad Kåsakavalkad över årtal, arrangörsorter och segrare. Notera de många namnen i segertroféen under Kåsans första perioder. Numera hör det till sällsyntheterna att mer än en förare vinner inteckning samtidigt. Senaste gången detta inträffade var 1955 då Roine Löf och Gunnar Johansson (båda på NV) tog pokalen gemensamt. Här är alltså Kåsakavalkaden:

1:a KÅSAN 1915 Stockholm: Gunnar Enderlein (Royal Enfield).

1916 Stockholm: L. E. Ringborg (Husqvarna)

1917—18 hölls inga tävlingar.

1919 Stockholm: Gustav Göthe (Husqvarna).

1920 Göteborg: Herman Forssing (Super-X), G. Söderström (Husqvarna), Erik Westerberg (HD), Gunnar Westerberg (HD).

1921 Stockholm: Herman Forssing (Super-X), Bernhard Malmberg (HD), Gotthard Olofsson (Husqvarna), Nils Olsson (Indian), Edvin Sagström (Super-X), Rickard Svensson (Indian), Erik Westerberg (HD).

1922 Norrköping: Yngve Eriksson (Husqvarna), Erik Brodin (Husqvarna), Gustav Göthe (Husqvarna), C. M. Gråberg (Super-X), Axel Johansson (Husqvarna), O. Larsson (Indian), O. Karlsson (Husqvarna), B. Lindholm (Henderson), Gunnar Lundgren (Husqvarna), F. von Malmberg (SOK), Nils Olsson (Indian), L. E. Ringborg (Husqvarna), B. Malmberg (Husqvarna), H. Pettersson (Super-X), F. E. Larsson (Indian), R. Svensson (Indian), Erik Westerberg (HD), Gunnar Westerberg (HD), Josef Aström (Husqvarna), E. Beyer (Husqvarna).

Den 1:a Kåsan erövrades för alltid av Erik Westerberg genom hans inteckningar åren 1920, 1921 och 1922.

2:a KÅSAN 1923 Jönköping: Bernhard Malmberg (Husqvarna).

1924 Uppsala: Yngve Eriksson (Husqvarna).

1925 Göteborg: Tävlingen avlystes p. g. a. snöstorm. Edvin Sagström (Husqvarna), var ende man i mål på en avkortad bana. Resultatet gillades ej som kåsaseger.

1926 Stockholm: Gunnar Kalén (HD), Göte Rödén (FN), Edvin Sagström (Husqvarna), Rickard Svensson (Indian), Nils Torell (FN), Erik Westerberg (HD), C. G. Wetterstrand (Royal Enfield).

1927 Malmö: Gunnar Kalén (Sarolea), Henry Molin (HD), Hans Torell (Sarolea).

1928 Eskilstuna: Gunnar Kalén (Sarolea), Edvin Sagström (Super-X).

Den 2:a Kåsan erövrades för alltid av Gunnar Kalén genom hans inteckningar åren 1926, 1927 och 1928.

3:e KÅSAN 1929 Örebro: Otto Brandt (Rudge), K. G. Eriksson (Husqvarna), Rolf Gülich (Monark),

Gunnar Kalén (Sarolea), Knut Persson (Gillet), G. Sjömark (Triumph).

1930 Norrköping: Gunnar Kalén (Husqvarna).

1931 Stockholm: Sten Ehrsson (BMW).

1932 Jönköping: Sven Torell (Husqvarna).

1933 Västerås: Gunnar Kalén (Husqvarna).

Även den 3:e Kåsan erövrades för alltid av Gunnar Kalén genom hans inteckningar åren 1929, 1930 och 1933. Därigenom är Gunnar Kalén den hittills ende som erövrat två Kåsor.

4:e KÅSAN 1934 Sala: Edvin Sagström (Rudge).

1935 Malmö: Nils Andersson (Raleigh), Rolf Gülich (DKW), Fred Myhrberg (Rudge), Edvin Sagström (DKW), J. O. Ekdahl (—), A. Laurén (BMW).

1936 Uppsala: Edvin Sagström (DKW).

Den 4:e Kåsan erövrades tre år i följd genom Edvin Sagströms inteckningar. Det är denna Kåsa som nu på nytt skall börja vandra som den 7:e.

5:e KÅSAN 1937 Stockholm: Bertil Carlsson (—).

1938 Södertälje: Bertil Carlsson (NSU).

1939—45 hölls inga tävlingar.

1946 Uppsala: Bertil Carlsson (Triumph).

1947 Västerås: Nils Andersson (Ariel) och Josef Kock (Nimbus).

1948 ingen tävling.

1949 Norrköping: Helge Brinkeback (Ariel) och Hans Danielsson (BSA).

Genombrottsprofil 1965: Torsten Andersson, Arboga. Vaslagsman i Sixdays med silvermedalj. 2:a i T-SM, endast två poäng efter segern Curt Öberg. 2:a i Kåsan. 20 år gammal. Framtidsman inom svensk motorsport!

1950 Örebro: Börje Nyström (Royal Enfield).

1951 Halmstad: Börje Nyström (Royal Enfield).

1952 Trollhättan: Elon Forsberg (NV).

1953 Gävle: Lennart Carlström (Triumph).

1954 Eskilstuna: Bill Nilsson (BSA).

1955 Stockholm: Gunnar Johansson och Roine Löf (båda NV).

1956 Uppsala: Gunnar Johansson (NV).

1957 Norrköping: K. E. Sjöblom (NV).

1958 Örebro: Bill Nilsson (Crescent).

1959 Göteborg (Hindås): Gunnar Johansson (Crescent).

Den 5:e Kåsan var den "segaste" av dem alla — beroende bl. a. på krigsstoppet och följande generationsskifte. Den erövrades efter många och långa strider till slut av Gunnar Johansson genom hans inteckningar åren 1955, 1956 och 1959.

6:e KÅSAN 1960 Gävle: Rolf Tibblin (Husqvarna).

1961 Arboga: Rolf Tibblin (Husqvarna).

1962 Trollhättan: Rolf Tibblin (Husqvarna).

Genom att segra ensam och ta tre raka inteckningar i den 6:e Kåsan 1960, 1961 och 1962 är Rolf Tibblin den ende som enbart har sitt eget namn ingraverat i en Kåsa.

7:e KÅSAN 1963 Hedemora: Rolf Tibblin (Husqvarna).

1964 Göteborg (Lerum): Rolf Tibblin (Husqvarna).

1965 Västerås: Olle Pettersson (Husqvarna).

Ett jubileum, om dock blott ett femårs sådant är MC-NYTT's Specialtrial, som årligen köres av Lin-